

Diputació de la província

Semblava que l'adquisició d'un edifici per a seu permanent de la Diputació de Tarragona a les Terres de l'Ebre era una qüestió tancada, però ara resulta que no hi ha res. Les oficines de la Diputació a Tortosa tornaran a anar de lloguer; esta vegada al mateix palauet que encara és seu corporativa de la Comunitat de Regants de l'Esquerra tot i que pràcticament ho té tot transferit a les dependències de Deltebre a la Cava.

Josep Bayarri Raga,
periodista

Les diputacions són una conseqüència de la creació de les províncies el 1833 per bé que les corporacions no van assolir plena operativitat fins a la Revolució de 1868 i la Restauració. Aleshores, Catalunya va deixar d'existir per donar pas a Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. Les Terres de l'Ebre mai van acabar de sentir-se identificades amb la realitat provincial fins al punt de demanar, anys després, la creació d'una província pròpia.

Les diputacions han anat creixent al llarg dels temps, exercint moltes funcions i creant serveis fins a esdevenir imprescindibles per la cohesió del territori i suport a l'administració municipal dins del marc de l'Estat espanyol. El concepte diputació ha estat sempre directament vinculat al marc provincial fins que l'Estatut de 2006 reconeixia les vegueries com a divisions territorials amb personalitat jurídica i la llei de 2010 definia que en fossin set i convertia les di-

putacions en consells de vegueria. Tot, però, va quedar en paper mullat per l'oposició del Govern espanyol amb el suport dels seus tribunals de justícia, en especial del Tribunal Constitucional.

El gener del 2008, l'aleshores president de la Diputació de Tarragona va proposar, i es va acordar, crear una subseu de la corporació a Tortosa, reforçant, des de l'àmbit administratiu, la funció del que havia estat nomenat vicepresident territorial per a les comarques riberenques, el polític jesuít Pere Panisello. La delegació es va instal·lar al carrer Montcada davant de Delegació del Govern de la Generalitat. Paral·lelament es va proposar, per fer realitat política la mesura, crear una comissió territorial de la Diputació integrada per tots els diputats provincials ebrencs dotant-los de capacitat per prendre acords relatius a l'assignació de recursos i la gestió de projectes al territori.

En este context es va plantejar que hi havia fórmules que permetrien la creació de la Vegueria de l'Ebre dins el marc constitucional actual. El 2014 el Parlament de Catalunya va

aprovar una proposta socialista (amb CiU, ERC i ICV a favor i PP i C's en contra) perquè el Govern de la Generalitat negociés amb el Govern de l'Estat els canvis legals per a la creació de la Vegueria de les Terres de l'Ebre amb un consell territorial substituint la Diputació de Tarragona a les comarques riberenques. No es va passar d'un brindis al sol. Al contrari, el juliol del 2015, un nou cartipàs de la Diputació va suprimir la figura del vicepresident territorial per a les Terres de l'Ebre i l'oficina de Tortosa va quedar com una mena d'ens decoratiu per enregistrar papers i onejar les banderes oficials, amb la de la Diputació tarragonina.

Encara hi ha hagut un nou intent de redreçar la situació: el 2019, amb el referent de la Mancomunitat de Diputacions de Catalunya de 1914, es va suggerir la creació d'una Mancomunitat de les Terres de l'Ebre que gestionés conjuntament els serveis dels quatre consells comarcals i que es fes extensiva a la Diputació de Tarragona perquè esta li traspassés els serveis de l'ens provincial relatius al territori. Un consell rector, amb els di-

Després de 16 anys al carrer Montcada, l'oficina de la Diputació passarà a compartir espai amb la Comunitat de Regants al carrer Santa Anna.

putats provincials ebrencs i els presidents comarcals, en podia assumir la direcció. Era una solució que no qüestionava la Diputació de Tarragona, però que avançava en la institucionalització de la Vegueria de l'Ebre. Un nou fracàs.

En direcció contrària, la Diputació de Tarragona avala el projecte "Tarragona, Regió del Coneixement" que proposa un àmbit de planificació per al seu desenvolupament a partir de la innovació del món empresarial amb estratègies de coneixement. Incloent, a més del potencial propi del Camp de Tarragona, també les comarques de l'Ebre per la disponibilitat de recursos hídrics i energètics (imprescindibles per

garantir el manteniment de la indústria i el turisme de Tarragona), el sector agroalimentari i la qualificació de reserva de la biosfera per la UNESCO. En definitiva, es tracta de reforçar la província de Tarragona, de la qual la Diputació n'és el seu nucli fonamental.

Malgrat els esforços de molts pel reconeixement institucional de les Terres de l'Ebre més enllà de la Diputació, és trist constatar que hi haja polítics ebrencs que des de la Diputació i les institucions tarragonines facen el joc al provincialisme de Tarragona-Reus; això sí, cobrant unes bones assignacions econòmiques. Que hi haja o no una seu formal a Tortosa és una pura anècdota. ■